

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124201997
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124201997.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Silverside Financial services s.r.o., so sídlom Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 51 179 172, zastúpeného: VIVID LEGAL, s.r.o. so sídlom Plynárska 7/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 807 915, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpený: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, so sídlom Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov, IČO: 53450345, o zaplatenie 290,47 eur s príslušenstvom, o zaplatenie pokuty vo výške 42,88 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/24/2024-159 zo dňa 17.10.2024 v spojení s opravným uznesením č.k. 9Csp/24/2024-182 zo dňa 21.11.2024, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením s výnimkou výrokov I., II. a VII.

Žalobca má nárok vo vzťahu k žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že cit.:

„ I. Konanie zastavuje v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10% ročne zo sumy 290,47 € od 01.10.2022 do 11.03.2024.

II. Konanie zastavuje v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10% ročne zo sumy - 78,45 € od 11.04.2021 do 13.04.2021,

- 75,07 € od 11.06.2021 do 15.06.2021,

- 78,45 € od 11.08.2021 do 15.08.2021,

- 78,45 € od 11.09.2021 do 17.09.2021,

- 78,45 € od 11.10.2021 do 12.10.2021,

- 78,27 € od 11.11.2021 do 14.11.2021,

- 77,04 € od 11.12.2021 do 14.12.2021,

- 75,81 € od 11.01.2022 do 11.01.2022,

- 78,45 € od 11.03.2022 do 13.03.2022,

- 58,80 € od 11.04.2022 do 14.04.2022,

- 02,02 € od 15.04.2022 do 22.04.2022,

- 76,40 € od 11.06.2022 do 11.06.2022,

- 74,35 € od 17.07.2022 do 13.07.2022,

- 76,40 € od 11.09.2022 do 22.09.2022,

spolu vo výške 42,88 €.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 287,94 €, poplatok za poistenie vo výške 04,20 €, náklady na upomienky vo výške 7,00 € a zmluvné úroky vo výške 4,88 € a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 287,94 € od 11.08.2023 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z omeškaných splátok istiny vo výške

- 48,57 € od 11.04.2021 do 13.04.2021,
- 47,59 € od 11.06.2021 do 15.06.2021,
- 52,49 € od 11.08.2021 do 15.08.2021,
- 52,04 € od 11.09.2021 do 17.09.2021,
- 54,06 € od 11.10.2021 do 12.10.2021,
- 54,69 € od 11.11.2021 do 14.11.2021,
- 54,27 € od 11.12.2021 do 14.12.2021,
- 53,87 € od 11.01.2022 do 11.01.2022,
- 58,20 € od 11.03.2022 do 13.03.2022,
- 41,43 € od 11.04.2022 do 14.04.2022,
- 58,78 € od 11.06.2022 do 11.06.2022,
- 57,63 € od 11.07.2022 do 13.07.2022,
- 61,53 € od 11.09.2022 do 22.09.2022,
a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne z omeškaných poplatkov za poistenie zo sumy

- 4,20 € od 11.04.2021 do 13.04.2021,
- 4,20 € od 11.06.2021 do 15.06.2021,
- 4,20 € od 11.08.2021 do 15.08.2021,
- 4,20 € od 11.09.2021 do 17.09.2021,
- 4,20 € od 11.10.2021 do 12.10.2021,
- 4,20 € od 11.11.2021 do 14.11.2021,
- 4,20 € od 11.12.2021 do 14.12.2021,
- 4,20 € od 11.01.2022 do 11.01.2022,
- 4,20 € od 11.03.2022 do 13.03.2022,
- 4,20 € od 11.04.2022 do 14.04.2022,
- 4,20 € od 11.06.2022 do 11.06.2022,
- 4,20 € od 11.07.2022 do 13.07.2022,
- 4,20 € od 11.09.2022 do 22.09.2022,
a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

VIII. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 74,22% a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške týchto trov.“

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 6.5.2018 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (č.l. 8 - 12), na základe ktorej bol spotrebiteľovi poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur, ktorý mal byť vrátený v 60 mesačných splátkach s výškou pravidelnej splátky 75,87 eur. Prvá splátka bola splatná dňa 10.6.2018 a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru bol 10.5.2023. Úroková sadzba bola 17,81 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov – 19,22 %. Priemerná RPMN bola 12,54 % a odplata podľa Občianskeho zákonníka – 17,81 %. Dňa 6.5.2018 žalovaný uzavrel aj „Zmluvu o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver“ a bol mu odovzdaný nový splátkový kalendár aj s uvedením poistného. Listom zo dňa 14.5.2020 bol žalovanému povolený odklad splátok na 3 mesiace z dôvodu zmiernenia negatívnych následkov pandémie Covidu, čo viedlo k zmene predpisu splátok. Z listiny s názvom platobná disciplína

k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (č.l. 23 - 29) vyplýva, že na poskytnutý úver žalovaný zaplatil sumu celkom 4.731,60 eur.

3. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa žalobca predložil súdu „Správa z registra insolventov“, kde žalovaný nemal záznam, zo správy z registra úverov je zrejmé, že žalovaný splácal úvery s mesačnou splátkou 176,- eur, 34,- eur, 49,- eur, 40 eur, spolu 299,- eur. Žalobca predložil aj daňové priznanie žalovaného, ktoré súd nepovažoval za preukazné. Zo Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru podpísanú 3.5.2018 vyplýva čistý príjem žalovaného 2.760,- eur a mesačné výdavky 1.863,85 eur. Za najkomplexnejší dôkaz pri skúmaní bonity súd považoval výpis z účtu žalovaného. Z osobného účtu žalovaného vyplýva, že tento bol ku dňu 30.4.2018 v mínuse 1.180,35 eur. Z business účtu vyplýva pohyb na účte každý mesiac rôzny. Výdavky na oboch účtoch tak za čas 01/2018 – 4/2018 predstavovali sumu 13.763,- eur, v priemere cca 3.440,- eur mesačne a vklady sumu 15.601,55 eur, priemerne mesačne 3.900,- eur, čo predstavuje za 4 mesiace plusové hospodárenie 1.838,55 eur, pri prepočte na jeden mesiac je cca plus 460,- eur, čo súd prvej inštancie považoval za dostatočné pre splácanie splátky vo výške 80,- eur mesačne. Povinnosť veriteľa skúmať bonitu spotrebiteľa bola splnená.

4. Vo vzťahu k povinnosti poistenia zmluvy o úvere, súd nemal za preukázané tvrdenie o povinnosti poistenia a o nutnosti zahrnutia poistného do výpočtu RPMN. Súd vykonal kontrolný výpočet na kalkulačke, ktorú má k dispozícii v registri, a ktorá na rozdiel od kalkulačky MF SR umožňuje uviesť konkrétny deň splátky, a zistil, že RPMN je uvedená v zmluve správne.

5. Čo sa týka výšky zmluvných úrokov, rozhodná RPMN predstavovala 19,22 %, výška dohodnutej odplaty 17,81 %, a teda dohodnutá odplata neprekračuje rozhodnú RPMN a je súladná so zákonom. Priemerná úroková sadzba nových úverov od 1 – 5 rokov v období 5/18 bola 9,57 %. Dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby by bol dodržaný, keďže by predstavoval 19,14 %.

6. Z istiny 3.000,- eur žalovaný zaplatil sumu 2.709,53 eur, nevrátená istina je 290,47 eur. Zmluvná pokuta vo výške 12 % už bola súdom (rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 24Csp/18/2023, Okresný súd Vranov nad Topľou sp.zn. 5Csp/99/2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp/23/2020 zo dňa 29.4.2021) vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a v časti zmluvnej pokuty bola žaloba vzatá späť, preto sumu 2,53 eur započítanú na zmluvnú pokutu súd započítal na istinu a jej nedoplatok predstavuje sumu 287,94 eur. Žalobcovi priznal aj poistné 4,20 eur, zmluvné úroky 4,88 eur a náhrada nákladov za upomienky vo výške 7 eur a úrok zo meškania vo výške 5 % .

7. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

8. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; § 365 ods. 1 písm. h) CSP, rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam § 365 ods. 1 písm. f) CSP namietajúc záver súdu prvej inštancie o splnení povinnosti veriteľa skúmať bonitu žalovaného. Súd listinný dôkaz daňové priznanie žalovaného nezohľadnil a vychádzal pri rozhodovaní iba z výpisov z účtu. Daňové priznanie je pritom jedným z najrelevantnejších dokumentov na určenie reálnej schopnosti splácať úver, keďže zohľadňuje čistý príjem po odpočítaní skutočných nákladov spojených s podnikaním. Nedostatočné zohľadňovanie daňového priznania môže byť považované za porušenie zásady odbornej starostlivosti. V danom prípade považuje za preukázaný čistý mesačný príjem žalovaného vo výške 466,17 eur, čo ani neprevyšuje zo sumy životného minima vo vzťahu k výške vyživovacích povinností reflektujúc súčet sú, životného minima na samotného žalovaného, jeho manželku, jedno neplnoleté a jedno nezaopatrené dieťa v súhrnnej výške 520,76 eur. Povinnosťou veriteľa pred poskytnutím úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je potrebné vykladať tak, že nie je obmedzená len na vykonanie šetrení a zistení ohľadne tejto schopnosti, ale je povinnosťou veriteľa získané výsledky aj správne, v súlade s cieľom a účelom ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. vyhodnotiť. Tento záver je súladný aj s čl. 8 uvedenej Smernice.

9. Vo vzťahu k výpočtu RPMN súd prvej inštancie konštatoval, že poistenie úveru sa nemá zohľadňovať a nevstupuje do výpočtu, a to z dôvodu, že bolo dobrovoľne uzavreté nebolo podmienkou pre získanie úveru. Žalovaný nemal vedomosť o poistení úveru, nečítal predložené listiny na podpis, však uvedené nemôže vylúčiť povinnosť dodávateľa o poistení poučiť a umožniť mu sa dobrovoľne vyjadriť. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepociťuje dôvodnosť čítať tak veľké množstvo zmluvných ustanovení, pričom sa domnieva, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Takýto postup dodávateľa nespĺňa požiadavky únieho práva na splnenie predzmluvných a informačných povinností dodávateľa voči spotrebiteľovi. Poistenie vstupuje do celkových nákladov a celkovej čiastky, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť a teda aj do výpočtu RPMN. K vykonanému dokazovaniu iným spisom rovnakého pôvodného veriteľa ohľadom poistenia úveru, z ktorého zistil, že poistenie nebolo uzavreté a vykonal aj kontrolný výpočet RPMN žalovaný uviedol, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nakoľko uvedené dôkazy mu neboli doručené, nie je s nimi oboznámený a nie sú súčasťou súdneho spisu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovaného zamietol a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Súd prvej inštancie opravným uznesením č.k. 9Csp/24/2024-182 zo dňa 21.11.2024 opravil záhlavie rozsudku č.k. 9Csp/24/2024-59 zo dňa 17.10.2024v časti označenia žalobcu, adresu žalobcu.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie dostatočným, jasným, zrozumiteľným a výstižným spôsobom vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, z akých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Podrobným spôsobom objasnil, na základe akých skutočností a na podklade akej právnej úpravy vec právne posúdil. V nadväznosti na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné opakovať, resp. dopĺňať rozhodnutie súdu prvej inštancie. Len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie uvádza:

15. V danom prípade odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak súd síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie, pokiaľ ide o povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou skúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver, na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkového stavu vyvodil správne právne závery.

16. Súd prvej inštancie vykonal dôkazy za účelom zistenia, či žalovaný ako veriteľ pred uzavretím zmluvy posudzoval schopnosť žalobcu ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Možnosť takéhoto postupu pri dokazovaní priamo vyplýva z ust. § 295 CSP. upravujúceho osobitné ustanovenia o dokazovaní.

Podľa tohto ustanovenia súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

17. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Zz. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 20 až 43..

19. Podľa Čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

20. Podľa Čl. 26 preambuly Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedajúcich postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity, a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takému správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v Smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.

21. Dodržanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti upravenej v článku 8 Smernice 2008/48 preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa posudzoval Súdny dvor Európskej únie v rozsudku LCL Le Crédit Lyonnais (C-565/12) z 27. marca 2014 a vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka vyslovil, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (pozri body 52. a 53. tohto rozsudku a body 64. a 65. rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíróovej).

22. Zatiaľ čo ustanovenie § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch zakotvuje povinnosť veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver na základe relevantných a aktuálnych informácií, § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ustanovuje, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciu cez

príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti.

23. Berúc do úvahy uvedené, odvolací súd dospel k záveru v súlade so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu skúmal s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca predložil listiny Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č.l. 88 spisu, z ktorého vyplýva, žalovaný mal priemerný čistý príjem 2.760,- eur a spoločné výdavky spotrebiteľa 1.863,85 eur. Voľné zdroje spotrebiteľa vo výške 226,73 eur. Výška dohodnutej mesačnej splátky úveru bola 75,87 eur a výška poistenia 4,20 eur, spolu 80,07 eur. Žalobca si verifikoval tieto príjmy prostredníctvom daňových priznaní žalovaného a výpisov z osobného účtu ako aj business účtu žalovaného. Z výpisov z účtu pri prepočte príjmov a výdavkov, bola zistená priemerná hodnota hospodárenia + 460,- eur. Žalobca vykonal aj dopyt do úverového registra v súlade s § 7 ods. 18 zákona č. 129/2010 Z.z. a zistil, že žalovaný už splácal úvery s mesačnou splátkou spolu 299,- eur. Námietka žalovaného o nedostatočnom skúmaní jeho schopnosti splácať spotrebiteľský úver je pri takto zistenom skutkovom stave neopodstatnená. Ak žalovaný spochybňuje správnosť vstupných údajov pri posudzovaní životného minima na vyživované osoby, je potrebné poukázať na ust. § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého nepochybne vyplýva povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Z predloženej žiadosti o úver bezpochyby vyplýva, že žalovaný uviedol rodinný stav ženatý, jedna vyživovaná osoba (č.l. 88 spisu). Na základe uvedeného a vykonaného dokazovania nemožno považovať konanie žalobcu v predzmluvných vzťahoch za hrubé porušenie povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou.

24. Pokiaľ žalovaný namietal nevedomosť o zmluve o poistení, ani túto námietku nemožno považovať za opodstatnenú. Zmluva o zabezpečení poistenia schopnosti splácať úver č. XXX XXX XXX tvorí samostatný dokument, ktorý žalovaný podpísal dňa 6.5.2018. Podľa bodu 4 písm. a) až g) musel zodpovedať otázky týkajúce sa jeho zdravotného stavu, či netrpí tam vymedzenými zdravotnými problémami, prípadne závislosť na omamných a psychotropných látkach. Na všetky otázky žalovaný odpovedal nie, potom nie je možné prisvedčiť žalovanému, že bol uvedený do omylu a nevedel, že podpisuje zmluvu o poistení a o tejto zmluve nemal žiadnu vedomosť. Procesná obrana žalovaného, že sa ponáhlal a potreboval rýchlo peniaze (č.l. str. 5 zápisnice o pojednávaní zo dňa 7.10.2024) nie je právne relevantná.

25. K namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti (relevancia vo vzťahu k zisťovaným skutočnostiam), zákonnosti (a to z pohľadu jeho získania, ako aj vykonania) a pravdivosti (hodnovernosť zdroja). Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti (pri tomto hodnotení už pravdivosť dôkazu posudzuje aj v súvislosti s prípadným rozporom s inými dôkazmi). K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

26. Pri posudzovaní platnosti spotrebiteľskej zmluvy sa všeobecné súdy musia zaoberať celkovou vyváženosťou práv účastníkov zmluvy a vychádzať z princípu ochrany spotrebiteľa ako jedného z kľúčových princíпов súčasného občianskeho práva. Opačný postup vedie k porušeniu práva na spravodlivý proces zaručenému Článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. (nález Ústavného súdu Českej republiky z 1. novembra 2016, č. k. I.ÚS/913/16)

27. Čo sa týka námietky o porušení práva žalovaného na spravodlivý proces, ani táto námietka nebola naplnená. Argumentácia žalovaného, že vykonané dokazovanie vo vzťahu k prepočtu RPMN súdom podľa kalkulačky z registra a dokazovanie iným spisom rovnakého pôvodného veriteľa ohľadom poistenia úveru, že s nimi nebol žalovaný oboznámený a nenachádza sa v spise, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Prepočet RPMN podľa kalkulačky z registra súdu, vykonaný súdom sa nachádza na č.l. 118, 119 spisu a súd tento dôkaz vykonal na pojednávaní dňa 7.10.2024 (str. 8 zápisnice o pojednávaní zo dňa 7.10.2024). Spis Okresného súdu Prešov sp.zn. 9Csp156/2023 bol pripojený k spisu sp.zn. 9Csp/24/2024 a súd za prítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 7.10.2024 s ním oboznámil strany sporu (str. 4 zápisnice o pojednávaní zo dňa 7.10.2024, č.l. 151

spisu). Žalovaný ani právny zástupca žalovaného nepožiadali o bližšie oboznámenie sa s namietanými dôkazmi.

28. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že veriteľ v danej veci neporušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovaného ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a výška uvedenej RPMN v zmluve o úvere je uvedená správna, nakoľko nebolo preukázané, že spotrebiteľ nemohol odmietnuť poistenie úveru, a že s uzavretím zmluvy o poistení nebol oboznámený.

29. Judikatúra súdov, vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.5.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietkami.

30. Na základe uvedených skutočností považuje odvolací súd odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na uvádzané dôvody odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku konania. Odvolací súd konštatuje úspech žalobcu v odvolacom konaní, preto mu odvolací súd priznal nárok voči žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).